

tion, hvorom her er Tale, meente Udvalget i alt Fald hellere at burde oppebie Discussionen under denne Forhandling, og bringe Sagen paa Bane, for derefter at bedømme, hvorvidt der kunde være Anledning til at stille et Uendringsforslag til Sagens tredie Behandling. Der er nu af den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (H. P. Hansen) stillet dette Forslag, som skulde føre til det af mig omtalte Resultat. Der er imidlertid ved dette Forslag, forekommer det mig, en Mangel ved Redactionen, som gjør, at det ikke vel med disse Ord kan blive staaende.

Det vil nemlig findes, at naar man tager Ufkastets § 7 for sig, at det omhandler Forskjellen imellem den Løn, som de for Tiden ansatte Embedsmænd have, og den, som de faae efter det nærværende Lovudkast, og at der staaer, at de, „erholde som personligt Tillæg, der bortfalder ganske eller forholdsmaessigt ved deres Død, en Dprykning paa hoiere Gage, Forskjellen mellem Gagen efter nærværende Lov og deres tidligere Lønning.“ Dette refererer sig til noget Nærværende, og ved at indskjyde disse Ord, som ere foreslaaede længere oppe, kommer man ikke til at betegne det, man egentlig vilde; der vil, forekommer det os, ikke ganske komme den rette Mening deri. Jeg veed ikke om det er nødvendigt at oplæse det Hele, men der vil saa komme til at staae: „De for Tiden ansatte, i Tjeneste vedblivende Sold- eller Consumtions-Embedsmænd, som hidtil have været bedre lønede, og de, som efter tidligere kongelig Resolution ere tilskaffede, ved Dprykning, at blive bedre lønede o. s. v.“ Det vil neppe kunne staae saaledes, men det vil ialtsald ved 3die Behandling kunne rettes. Der er desuden, forekommer det mig, en Indvending mod Forslaget selv, saaledes som det er stillet, at det nemlig holder sig til det ganske almindelige „efter tidligere kongelig Resolution“ istedetfor til det specielle Tilfælde. Derfor det ærede Thing gaaer ind paa dette

Forslag, saa vil der, forekommer det os, deri ligge et Præcedens, som om man paa en Maade vilde indrømme Alderstillægene, som nu ved denne Lov blive antagne af Thinget, den samme Ret. Hvad der tidligere var en kongelig Resolution, bliver nu en Lov, hvilket, dersom den tidligere kongelige Resolution skulde have til Følge, at en saadan Ret kunde gjøres gjældende, maatte navnlig med Hensyn til Alderstillægene have en tvivlsom Betydning. Dette kan neppe være rigtigt; thi det maa vistnok være det Rigtige at afgjøre saadanne Tilfælde for hvert enkelt specielt Tilfælde. Det vil vistnok fornemmelig blive Billigheds Hensyn, der maae komme i Betragtning. Der kan, forekommer det mig, neppe være Tale om et egentlig Retskrav; thi isaafald vilde vistnok den høitærede Finantsminister have bragt dette Punkt paa Bane. Men der kan være Tale om en høj Grad af Billighed, og det kan dog egentlig kun bedømmes, ved aldeles nøie at kjende det specielle Tilfælde.

Finantsministeren: Forinden jeg omtaler det Uendringsforslag, som er stillet af den 1ste ærede Landstingsmand for 1ste Valgkreds (H. P. Hansen) skulde jeg tillade mig at opfordre den ærede Forslagsstiller til at erklære, om han motiverer det paa samme Maade, som den ærede Landstingsmand for Helsingør (Kirck) motiverede det, og om det er det factiske Tilfælde, som blev af den sidstnævnte ærede Landstingsmand antydet, hvorpaa han støtter dette Forslag.

H. P. Hansen: Efter denne til mig stillede Opfordring skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg støtter dette Forslag paa den kongelige Resolution af 25de Mai 1848, som er kommen til min Kundskab, og at det altsaa nærmest er foranlediget ved det specielle Tilfælde; men jeg har dog stillet Forslaget saaledes, at jeg troer, det bør gjælde i alle Tilfælde, hvor der eksisterer en kongelig Resolution, hvorved der tilskaffes vedkommende Embedsmænd en Dprykningsret til en bedre Løn.